

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1732. usque ad annum 1734

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1785

VD18 90119339

§. 25. Emerici Czackii Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67683](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67683)

Sæc. XVIII. Hispanam Aulam cum Pontificia re-
 A. C. 1732. conciliandi cura, necnon Alberoni

Cardinali quadriennem custodiam de-
 nuntiandi onus, atque emergentes in
 Urbe lites componendi negotium e-
 dem sæpius demandatum est. Inter
 fuit quoque anno hujus sæculi trigesi-
 mo S. Comitiis, in quibus Cardinalium
 non pauci sua in eum suffragia contu-
 lerant: ast dignitatem, quam ejus me-
 rita & præclaræ animi dotes deposce-
 bant, prope acta jam ætas, decur-
 que acceptare recusabat: Tum enim
 jam septuagesimum septimum vitæ
 suæ annum expleverat, & ad extre-
 mos dierum terminos consistere vide-
 batur: Supervixerat tamen adhuc vi-
 non integro biennio, crebris tamen
 conflictatus morbis, quorum etiam vio-
 lentia succumbens, Romæ die vigesi-
 ma quarta Februarii vivere desit, an-
 no ætatis suæ septuagesimo nono: Se-
 pultus est sine omni pompa funebri in
 Ecclesia S. Mariæ Lauretanæ. Cete-
 rum Vir erat morum integritate, & ani-
 mi candore conspicuus, æqui, recti
 que studiosus, ac nulli parti addictus

§. XXV.

Emerici Czacky Cardinalis obitus.

Alta

Alter erat Emericus Czackyus ex ve-
 tuſtiſſima, & illuſtriſſima totius Hun-
 garici Regni Familia ortus. Primam
 lucem aspexit Cſepuſii in feudo genti-
 litio die vigefima octava Octobris anno
 ab Incarnatione Dominica ſexcentefi-
 mo ſeptuageſimo ſecundo ſupra mille-
 ſimum. Clariffimum omnino habuit
 Patrem Stephanum Comitem Cſepuſii
 ſupremum Curix Hungaricæ Judicem,
 plurium Dynaſtiarum Dominum, Ma-
 trem vero Claram Melith eximia No-
 bilitatis Fœminam. Ætatem teneram
 Emericus in literarum Studiis inde-
 feſſa diligentia Caſſovix exercuit, inde
 vero Viennam profeſſus, in Collegio
 Pazmanniano Philoſophicis diſciplinis
 ſtrenue incubuit, periculum etiam pu-
 blicum in arena literaria fecit, haud
 ſegniter ſuſcepta dimicatione Philoſo-
 phica ſub auſpiciis Leopoldi Impera-
 toris, cui teſſeras nuncupavit. Jam
 tum ad ſumma quæque elucebat Eme-
 rici adoleſcentis indoles, & quamvis
 utpote natu major in ſpem univerſæ
 Familiæ, ac hæreditatis paternæ ex-
 creſceret, generoſo tamen animo, quod
 Cæſaris favor, generis nobilitas, &
 opum affluentia ampliffimum obtulerat,
 contempſit, ac ſeſe totum ſacræ militiæ
 in Eccleſiæ obſequium dicare ſtatuit.
 Eo ſine Romam contendit, in Collegio

Sæc. XVIII.
 A. C. 1734.

Sæc. XVIII
A. C. 1732

Hungarico ad S. Apollinarem receptus ubi etiam rebus Theologicis adeo diligentiam navabat operam, ut magni ingenii sui commendatione ceteros antecelleret, suasque Theses Innocentio XII consecratas publice defenderet, laurea Doctorali decoratus. His ornamentis excultus magnum Ecclesie Religioni, Reique publicæ columnam parabatur: quippe in Patriam rediens enituit, ut honore festinato Cassoviensis Parochus, Agriensis & Jaurinensis Canonicus, Abbas B. V. de curriculum raculoso in Varadinensi Diœcesi, demum Abbas ad S. Petrum Topoltschavizæ renuntiaretur. Anno Domini millesimo sexcentesimo nonagesimo optimo præ ceteris feligebatur, ut prædigiis claram imaginem B. Virginis Poziensis ob Turcici incursum metu Casovia Viennam transferret, in facti laboris præmium Noviani Episcopi titulo auctus. Demum vero sub anno hujus sæculi quintum Episcopus Varadinensis electus, Hungarici Regis Consiliarius & paulopost nominatus Leopoldo Imperatore Possoniensis Collegiatæ Ecclesie Præpositus renuntiabat. Decimo post anno a Josepho Cæsare ad Archiepiscopalem Sedem Colocensem evocatus a Carolo VI. factiori consilio admovebatur. Ita nempe

tres ex Augustissima Domo Austriaca Imperatores in remunerandis tanti Viri meritis certare videbantur: nec vicissim Emericus acceptis favoribus respondere, & ampliora promereri desistit: quippe qua Regius Administer in arduis quibusvis causis Hungarici Regni necessitates spectantibus Vir integerrimus consilio & ope semper adfuit, qua Archiepiscopus Religionem Catholicam summo animi ardore, quem tamen pietas & prudentia moderabatur, coluit & propagavit, præsertim calamitoso illo tempore, quo Regnum, ejusque Ecclesia a rebellibus & hæreticis fœde devastabatur; Hos igitur a fide Romani Pontificis & a fide Cæsaris deficientes imperterrita pectore increpavit, damnavit, infectatus est: Exulasset penitus ex Urbe Dabrecina Religio Catholica, nisi Emerici vigilantia, auctoritas atque industria stabilem eidem Sedem fixisset; cum enim Helveticæ Confessionis Sectarii adeo a Romano - Catholica Fide abhorrent, ut neminem in suum Civem adsciscerent, nisi Calvinii errores palam profiteretur, Csakius, ut pestis progressum sisteret, Templum ex reditibus suis a Fundamentis erexit, illudque curæ Clericorum Regularium, qui a Scholis piis nomen habent, cum jure

Sæc. XVIII.
A.C. 1732.

Sæc. XVIII.

A. C. 1732.

Parochiali demandavit, selectu plar
 non pœnitendo; quippe indefessi
 Dominicæ Vineæ Operarii prædicand
 docendo, hortando Religionis Catho
 licæ sanctimoniam tam efficaciter com
 mendabant, ut fide nutantes firm
 rent, devios reducerent, quamplur
 mos a seductione præmunirent, &
 dem in Urbe securiorem redderet
 Evangelici laboris fructum adhuc ub
 riorum fecit pia Emerici liberalitas
 qua quatuor novas Ecclesias in
 Diœcesi ex integro ædificavit, iisq
 Parochos Religionis Zelo & mori
 integritate spectatissimos præfecit. Ca
 nobitas quoque S. Pauli primi Eremitæ
 & PP. Capuccinos Varadinum invenit
 Nobiles denique Hungaros, præcipue
 illos, qui ejuratis erroribus ad firm
 Ecclesiæ reversi sunt, benigne fovit
 eisq; de vita honeste sustentanda la
 giter providit. Nil tamen ad Re
 gionis & disciplinæ restaurationem
 efficacius, quam ipsum dignissimi
 jus Præsulis exemplum: ipse enim
 gregem sibi commissum crebris serm
 nibus edocuit, præceptis Catholic
 imbuit, morientibus Sacramenta
 ministravit, pauperes liberali man
 adjuvit, Sacra ferme quotidie, quan
 vis sæpe non sine vitæ periculo, Ro
 mano more peregit, Varadini Eccle
 siam

Sæc. XVIII.
A. C. 1732.

siam majorem, & Seminarium pene a fundamentis erexit, ejusque diligentia nihil reliquum fecit, quod ad promovendum Dei Cultum, & propagandam fidem Catholicam conferret. Tot meritorum fama excitatus Clemens XI. Papa egregium hunc sacræ Religionis in Hungaria Assertorem ad impensas Caroli VI. Imperatoris preces Cardinalium Collegio adscripsit, ut Hungaricæ triumphis honorem Purpuræ Hungaro delatæ superadderet: Hanc causam ipse Pontifex expresserat, dum in secreto, ut ajunt, *Consistorio Purpuratos* his verbis alloquebatur.

Venerabiles Fratres!

„Ut Hungaricis victoriis plenior
 „hac die lætitiæ cumulus addatur, ad
 „gloriam Omnipotentis Dei, sanctæ-
 „que Romanæ Ecclesiæ Utilitatem ac
 „decus palam hodie evulgare ac de-
 „clarare intendimus illum Cardinalem,
 „quem in Consistorio Secreto die 12.
 „præteriti Mensis Jul. habito creavi-
 „mus, & in pectore reservavimus,
 „videlicet Venerabilem Fratrem Eme-
 „ricum Csacki Archiepiscopum Colo-
 „censem; congruum enim ac valde
 „opportunum existimamus, hoc tem-
 „pore Hungaricum præfulem, non
 K 5 tam

Sæc. XVIII. „tam generis claritate quam virtutibus
 A. C. 1732. „præstantem, amplissimo Ordini Velle
 „adscribere, ut tam ipse, quam
 „illius Apostolici Regni Episcopi
 „agræ sibi creditæ excolendæ
 „nunc maxime alacriores reddantur
 „cum Messis amplior majorem operum
 „riorum sedulitatem exquirat: ipsam
 „que Regnum speciali quodam iure
 „huic sanctæ Sedi addictum, quippe
 „quod ei jam dudum a S. Stephano
 „Rege oblatum fuerat, novo hoc
 „præclaro Pontificiæ largitatis argu-
 „mento lætari valeat. „

Anno sequenti rubrum Biretum
 Abbate Joanne Masseio allatum in
 Imperator sacro vertici in Cæsarum
 Sacello consueta pompa imposuit. En-
 ricus vero adeo pereleganti oratione
 grates rependit, ut simul se Religio-
 usque ad sanguinis profusionem, simul
 que Austriacæ Domui usque ad exte-
 mum vitæ halitum fore addictissimum
 testaretur. Interfuit Romæ S. Con-
 tiis, in quibus Innocentius XIII. D. Pe-
 solium conscendit, inde in Hungariam
 reversus, solemnem Regni Hungarici
 Conventum accessit, tantumque
 effecit, ut sanctio Pragmatica in Reg-
 per publicum decretum approbaretur.
 Anno autem hujus sæculi vigesimo
 tertio variis Regni Hungarici digiti-
 bus

tibus auctus, in Abbatem S. Gotthardi ^{Sæc. XVIII.}
 nominabatur. Mortuo Innocentio XIII. A. C. 1732.
 rursus Romam petere parabat, vix
 autem Bononiam venerat, cum jam
 Benedictum XIII. ad summi Ponti-
 ficatus apicem evectum comperiret, quo-
 circa illico in patriam reversus, per
 sex annos a religione, prudentia &
 Zelo commendatissimus Diæcesin suam
 rexit, nec a grege suo Pastor fidelis
 unquam recessit, nisi post Benedicti P.
 obitum, dum ad S. Comitia Romam
 redire a S. Cardinalium Collegio roga-
 batur, ubi, quantumvis a Carolo VI.
 Imperatore non nisi ægerrime dimissus,
 suum tamen suffragium ad electionem
 Clementis XIII. contulit. Inde redux,
 biennio post gravi morbo correptus,
 prope Varadinum Scalkæ in castello
 a se constructo die vigesima octava Au-
 gusti, sanctissime, uti vixerat, sexa-
 genarius obiit, non sine maximo om-
 nium luctu, & majore adhuc Patriæ,
 ac orthodoxæ fidei jactura. Sepultus
 est Dabrecini in Ecclesia S. Annæ Cle-
 ricorum Regularium Scholarum Pia-
 rum olim a se ædificata.

§. XXVI.

*Cornelii Bentivoli Cardinalis
 decessus.*

Postre-